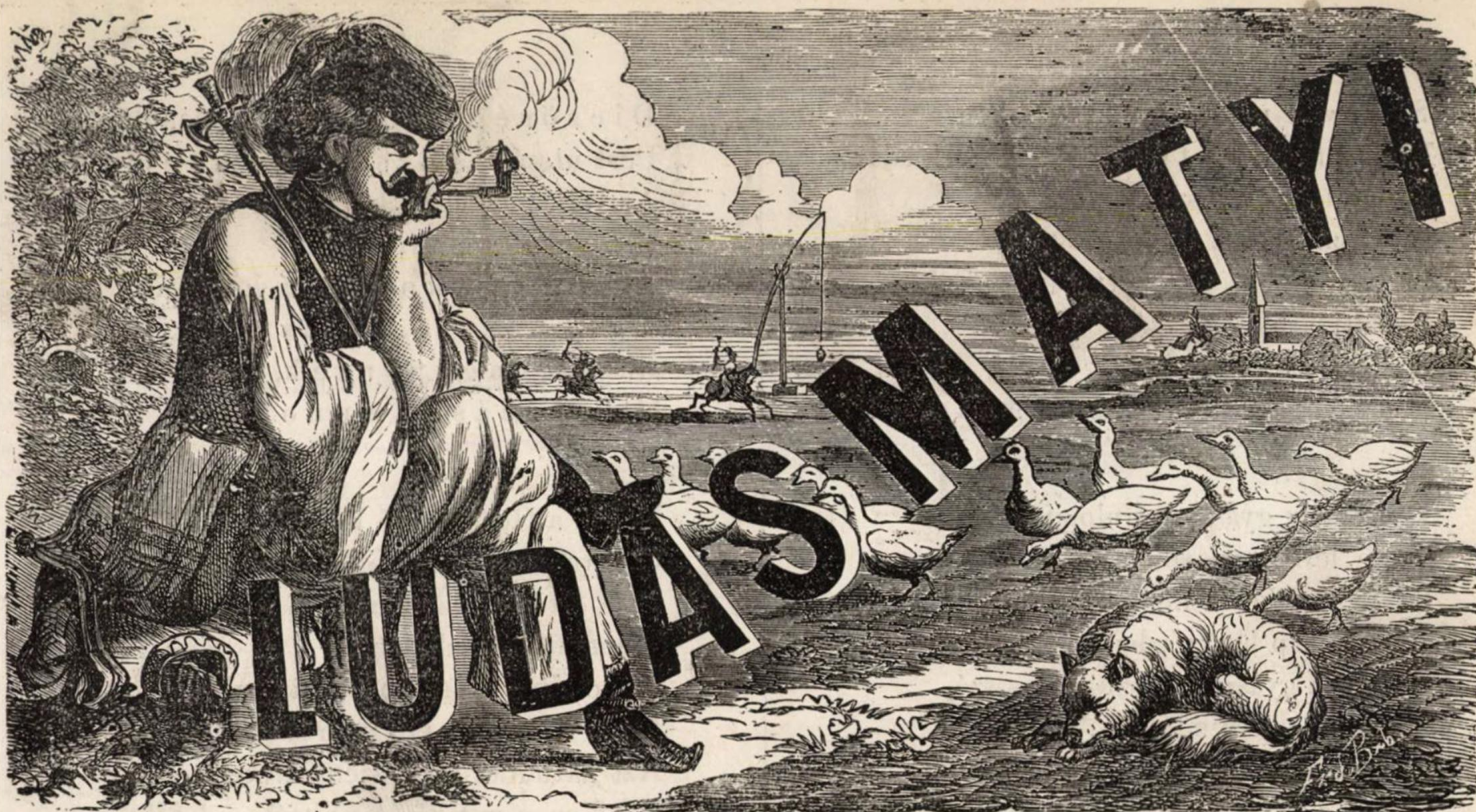

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA városháztér 6. szám alá küldendő.

Pest, April 9. 1871. 15. szám.

GYŰJTŐKNEK öt előfizető utan tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. szám ide küldendő mindenféle kézirat mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

A feltámadás ünnepén.

Post nubila foebus! nem mindig
Igy van, — sokszor a dicsőség
Után következik a bánat,
Gyász, siralom, keserüség!
A mult hétnek szent története
Igazolja ezt én nekem,
Erre zendül, erre harsan fel
Az én husvéti énekem!

Ó szent hajdan! benned is csak oly
Ingatag nád volt a világ,
Akkor is mérget tartalmazott
Sok pompásnak látszó virág!
„Hozsánna a Dávid fiának!"
Ez zengett virágvasárnap,
Nem lehete végét belátni
Az Őt kisérő népárnak!

Virág-eső, pálmaág hullás
Diszité utját 's felhangzott:
„Áldott, ki jött az úrnevében"
Áldott az, ki békét hozott!
'S mig a nép innepi köntösét
Lábai előtt lerakja:
Egy elbusult, sötét vak tömeg
Meg, a keresztet faragja!

És a diadalnap estéjén
Elborul már a szelid arcz,
Kezdődik a lelki küzdelem
A Gecsemáné — kerti harcz!
Bealkonyodott. — Im jönek a
Fegyveresek, 's velök sok más..
Longival és Görgei ősapja..
A gaz, az áruló Judás!

'S négy nap multán, az ötödiken
Feszítsd fel hangzik, — fel! oda..
Hol sötétlik gyászos fájával
A vesztőhely a Golgotha!
'S latrok közé, átkozott fára
Feszíti árulás, gazság
Azt, ki a ti hősötök volt
Hűség, szabadság, igazság"!

De a mély gyászos siralomnak
Vége leve nem sokára,
És az érzékeny közbánatnak
Harmadnap lön véghatára.
Elmult a gyász, megszünt a jajszó,
Az öröm vissza adatott . .
Hogy hallatszott az angyali szó:
Nincs itt az úr, feltámadott*)!!!

Dicsö Öreg! ott távol, messze
Ma a husvétnak ünnepén —
Nem tünik e fel néha — néha
Ez... emlékezeted egén?
Néked is virág vasárnap volt
Negyvenkilenc junius.. öt.**)
Ó ez a nap! ennek emléke
Minket örökre **hozzád** köt!!!

Dicsőséged hangzott mindenütt
Pest utszáin 's országszerte..
Az volt, melyel a hősi honvéd
Elleninket szélylyel verte!
Virág-eső, koszoru hullás
Egész ország hozsánnája....
De jött nagypéntek, 's jött vele a
Gaz Júdás gaz unokája.....

Voltál a Gecsemáné kertbe..,
Ott volt **neved** a Golgothán....
Pökdöstenek, szidalmaztanak....
'S megfeszitének azután...
Kimondták **rád**, hogy már halott vagy
Hogy nem élsz, tán nem is éltél....
Azt hazudták csak szemfényvesztés
Mind az, a mit véghez vittél.....***)

Ó de nem voltunk mind ilyenek,
— Habár vérzettek a sebek —
Voltunk sokan, még most is vagyunk
Arimathjai Józsefek;
Kik szivünk kőboltjába őrzénk
'S Magdolnával visszük eléd..
A mindennél szentebb és drágább
Hűségnek drága kenetét!!

Ó jöjj! vagy mondd,vagy csak jelentsd meg,
Lesz e ennek véghatára?
Jön é hüsvéti feltámadás
A nagypéntek gyász napjára?
Hangzik e majd az angyali szó:
— Mint az ur sirjánál egykor —
Feltámadtunk! óh mondd eljön e
Hazánkra s rád e dicső kor?!!

Nagy Bőgős.

*) A reformátusok énekes könyvéből. —
**) E napon vonult be Pestre Kossuth! —
***) A Pesti napló bölcsesége. — kiadta Deák Ferencz. —

Egy porczio „keiser sniczli" **100 ezüst forint!!**

Hiszi a fene — mondja magában a Ludas Matyi olvasója — már ilyen méreg drága még Párisban sem lehetett, hol a macskából vagy kutyából w i e n e r... a patkányból pedig k e i s e r-s n i c z l i t produkáltak az ostrom alatt.

Egy porczio keiserfleischért 100 ft!! Hm! képzelem, hogy kiált fel báró L á g y Z s i g a, Mihalek és Marschal legnagyobb gourmandja mondván: d e m á r e z b o r s o s.

Pedig hát, nem illik ugyan esküdni ily szent husvéti napon, de krisztus ugyse épen annyit fizettem én a királyi fiskusnak, azon porczio keiser snitzliért, melyet most két esztendeje épen husvét szombatján estve a „Kis pipa" vendéglőben vacsorára kértem, de meg nem ettem, mert nem volt.

A ki nem hiszi, tekintse meg az alább látható nyugtát.. az a legfőbb bizonyságom.

A ki a Ludas Matyit most két esztendeje is tartotta, emlékezhetik erre a historiára, a ki pedig uj előfizető, annak meg felmelegitem a keiser-snitzlit, és elmondom, hogy Obranovits Lázár vitézfőhadnagy ur — ki tán ezóta már őrnagy is lehet — a keiser sniczli szót k e i s e r s p i c z l i n e k értvén, azt magára vette, s mint afféle gutgesint osztráktiszt rangjához illőleg a királyi fiskus előtt ugy denunciált.. mint f e l s é g s é r t ő t.

No hanem Ráth Károly, mostan septemvir, in illo tempore pedig királyi fiskusnak még is volt annyi esze.. hogy belátta, hogy azért hogy valaki k e i s e r f l e i s c h r a éhezik, még nem császár evő; ergo felségsértő pert nem akasztott a nyakamba, hanem oda csürte csavarta a dolgot, hogy legalább kormánysértőnek degradáltassam.

Denique is a lett a vége, hogy mint társadalmi rend felforgató a k e i s e r s n i c z l i é r t elitéltettem **100 ft. pénzbirságra** vagy pedig **20 napot saját költségemen töltendő fogságra.**

Apelláltam a felsőbb forumhoz. Elég bolond voltam, mert itt meg csak a miatyánk tartotta, hogy a birák 200 ftra és 40 napi böjtös fogságra nem steigerolták az első biróság sententiáját.

Csak is annak köszönöm a grátziát, hogy a felettem tartott statáriumban részt vett birák között volt egy talpig becsületes jó ember, ki Ludas Matyival ugy tesz, mint a debreczeni csizmadia a talált sapkával, ki éjszaka viselte.. akkor is setétben... az én pártfogóm is akkor olvassa Matyit a legnagyobb gyönyörrel és lámpafénynél, midőn a terhes munka.. akarom mondani vacsora után Morpheus karjaiba akarja dobni fáradt tagjait.

Elég az hozzá hogy az ő közvetitése folytán kegyelemképpen az első itélet hagyatott helybe.

G e l l é r i királyi fiskusnál pedig kein pardon! Matyi fizess.. vagy csücsülj.. még pedig 24 óra alatt

Szerencse, hogy választhattam a két-rosz közül. Tehát a rosszabbikat választám, csücsültem már 22 hónapig, ergo ezzel dosztig vagyok.

Fizettem, vagy is fizettettem, tessék itt a nyugta:

Ad Nro 13.345. A magyar királyi ügyek nagy tekintetü Igazgatóságának folyó évi márczius hó 28 án 721. szám alatt kelt átirata folytán tk. Mészáros Károly ur lapszerkesztőtől 100 frtnyi birság beszedetett.

Pest, 1871. april hó 6.

E n g e l b a c k K á r o l y,
fők. tolnok.

Igaz, hogy ez a 100 ft. nagy eret vágott a zsebemen, dehát gondoltam magamban, ha kifizetem ezt a burkussarczot, majd csak akad jó ember még nagy-Magyarországon, a ki conferál hozzá, hogy az a k e i s e r s n i c z l i még se essék szegény Matyinak oly nagyon a hasára. Többen, jobban megtudjuk emészteni.

Ugy-e derék olvasóm! ha te a Ludas Matyit irnád és szerkesztenéd — magad is igy tettél volna.

Szja bizon.. ez az életphilosofia! ha a fogságot választom, nem acceptálták volna senkitől csak egy perczet is, hogy üljön.. helyettem; azt pedig még Kuhn gyennyerális sem akadályozhatja meg az egész közösügyes ármadiájával se, hogy a 100 ftot ki ne fizessék érettem.... a jószivü adakozók.

A keizer sniczliért reám rótt 100 ft. pénzbirság lerovására conferáltak eddig:

1. Hevessy Bertalan ..... 5 ft.
2. Horváth báróné ...... 2 „
3. Patay István .... 5 „
4. Guthy Benő .... 4 „

a többi következik

reményli,
Ludas Matyi.

Szabadkai életképek.

X. Kép.

P á l y á z a t.

Miután a nagyérdemü közönség — L é n á r d M á t é polgármestert is kivételesen ideértve — kegyes t é v e d é s b ő l engem bizott meg az iránt, hogy a szinügyet f é l r e v e z e s s e m: ezennel tudtára adom mindazoknak, kiket illet (a szép nevelőnők kivételével), hogy a magyar szinügyi comité egyik tagja mellé „m a g y a r t o l m á c s" kerestetik.

K o v a c s i c h Á g o s t o n,
intendans, democrata és földes úr.*)

*) Lásd a fürdőintézetek vendégkönyvét.

I

Ghyczy Kálmán: Szolgálhatok excellentziádnak ezzel a dióval?

II.

Pauler minister: Ide vele, hadd töröm meg.

III.

Pauler minister: Fogja főtisztelendő ur! önnek talán jobb foga van, az enyim már kitörött benne.

IV.

Haynald érsek: Igen mert excelletziád, nem tudja a csinját, az efféle fás diót in nomine Domini . . igy kell megtörni ni!

Eredeti Levelek.

Jó napot Matyi öcsénk!

Csak nem haragszol hogy tegezlek — hisz nem vagy te czimvadász, hanem valóságos demokrata, annak is a javából. —

De mi a fránynak is magáznánk mi egymást?

Te engem tyukprókátornak hirdetsz, magad pedig makrapipás libapásztor vagy. — Pokolba tehát az uraskodhatnámsággal, tyukász és libász megférnek együtt, apró marháik sem háborgatják egymást. —

Hadd uszkáljanak a te libáid, és csipegessék a gyepmezőt; szemetszedő bogarászó tyúkjaimnak nem állnak utjában, sem ezek a te libáidnak. —

Hanem szó a mi szó pajtás! te nem vagy gavallér, Ludas Matyid 14-ik számában köszönetet szavazol ama 32 előfizetőért, kiket hozzád tereltünk, 's tisztelet példánynyal még sem ajándékoztál meg.) — No, hogy megmutassam, hogy az én tyukjaim sem tojnak fügét, beállok harminczharmadiknak. — Duplán teljesedjék rajtad, ama deák közmondás: omne trinum perfectum. Aztán ha már jezsuitának is tartasz, igy büntessen minden jezsuita**) —*

*Köszöntöm ama bizonyos Ladikosy urat, kit multkor a mi rovásunkra annyira felmagasztaltál.***) Hadd hizzék tőle. — Azonban kötve higyj a komának. — Két laki állat ez, ki vizen és szárazon egyformán megél, 's a béka minden alakulásán átesett. — Előtted demokrata, köztünk pedig annyira aristokrata, hogy a csibét is Chibének irja. — Minthogy pedig maga csibefogyott, irigyli mástól a tyukot. — Hát még a libát! főkép ha az anyja tolla veri, majd megveszekedik érte. — Bizony még jégre visz libáiddal, ha bojtárnak megtartod.* 4)*

Rosz nyelvek azt mondják róla, hogy Perkátán ultramontán, Madocsán vaskalapos puritán. — Azt is beszélik, de csak suttomba, hogy Földváron szél — Pakson közép bal, Szegzárdon pedig már három próbás pecsovits. — Annyi igaz, hogy a mely párttal szavaz, az rendesen megszokott bukni. — No de se baj, egyik kéz a másikat mossa — — — tisztára. —

Hanem hát egyszer csak vége van mindennek, s igy az én beköszöntömnek is. — Ha libáid a Dunán alá találnának uszni, szálj be hozzám; — ugy megvendégellek, hogy **széles jó kedvedben** *nappal is csillagokat látsz.*

*Nem irom alá nevemet, mert a mily képé vagy, kitelik tőled, hogy fogadj isten helyett még az én beköszöntőmet is kitálalod az ujságba;*5) azért hát elégedj meg azzal, hogy sokat kiván neked minden jóból. *6)*

a triászok ketteje.

*) E helyett majd kiadom a becsületes photográfiádat.
**) Ámmen! Ámmen!!!
***) A se igaz, felmagasztalásról szó sincs.
*4) Nincs nálam komenczióba.
*5) Persze ki ládd, hogy gyönyörködhessetek benne.
*6) Ha szivböl jön: ich danke. Matyi.

Garantirozott pletykaságok.

Borsszem Jankó a községi törvényre azt a viczczet akarta csinálni, hogy az 13 próbás, minthogy 13 szó többséggel vihette keresztül a mameluk sereg, — de Kerge Pali által a 10 és 20 krajczárosokra való tekintetből betiltatott.

Borjuszemü Jankó intést kapott az illető helyről, hogy Kecskerelli Auméthet ne igen csufolgassa, mert majd nem fog irni a Jankóba; az pedig sokkal nagyobb baj lenne a jobboldalon, mintha Lónyai Gábor az elégületlenek táborába megy át. Gróf Apponyi azonban biztositá az illetőket, hogy ir az, csak fizessenek neki többet mint páter Tritytroty.

Kecskerelli Handabanda hirszerint, — minden esetre illendő diurnum mellett — a pesti demimonde hölgyecskék számára heti lapot fog inditani, mely a Borsszem Jankó mellett ingyen mellékletkép adatik.

A Pesti Napló e hirre igy kiált fel: „csudálkozva bámuljuk érdemes irótársunk sok oldaluságát.“

Tóth Vilmos annyira belejött a törvénygyártásba, hogy legközelebb egy — Nehrebeczki és kis Pulszki közremüködésével készitendő törvényjavaslatot fog a ház elé terjeszteni az — országos élhetetlenségről.

Tökszem Jankónál házi zavar állott be.

Kecskerellit a Borsszem Jankó főmunkatársát megvették a papok.

Ugyancsak Relli már eladta magát előbb az ó conservativeknek, Senyeinek és Majláthnak.

Most pedig az Andrássy kormány is fizeti. Miért? miért nem? ő tudja!

Tehát kerestetik a Borsszem Jankóhoz főmunkatársul valaki, a ki magát még nem adta el annyi felé, hogy a Tökszem Jankó szerkesztőségében észlelhető élczhiány helyre pótoltassék.

A Jebuzeussát segitsünk szegényen, lássa hogy Ludas Matyi generozus még politikai ellenfele iránt is.

No Jankó! itt van egy pár képtárgy, ne . .

Illusztrált népdalok.

I.

Rajzoltassál a másik Jankóval két borjut, fülek és farkak nélkül. Egyikre irasd rá „Borsszem Jankó“ a másikra „Hirmondó.“ A kép alá ird:

Boczi! boczi tarka . .
Se füle, se farka.

II.

Pingáltasd le Andrássy pátrónusodat katona uniformisban a középre, balfelől a közös hadsereget, jobb felől pedig a honvédséget feltüntető csoportozatot. Andrássy

balra kacsintson s bal karját is arra nyujtsa. A kép alá ird :

„Ez a szemem, ez az egyik,
Jobban kacsint mint a másik.
Ez a kezem, ez az egyik —
Jobban ölel mint a másik.

III.

Festesd le Magyarországot nő alakban, elibe egy nagy fene kétfejü sast kiterjesztet farkakkal, mely alatt s a sas körül apró katonák s ágyuk vannak. .. A kép alá ird :

Szép a pávának a tolla
Aranyos —
Nem vagyok én életemmel
Szabados.
Megérem még azt az időt
Ha nem most —
Leszek én még életemmel,
Szabados.

No Jankó! képtárgy hát van már. . Viczczet is adhatnék biz én, hanem azt csak magamnak tartom . . meg hát tudom ugy is, hogy majd lopsz te a Charivariból, — Flügende Blätterből, a Kladeratschból, meg a Journal Amusant-ból, ha meg vagy szorulva, mint kutya a karó között.

Csudálatra méltó kérdés!
De még csudálatraméltóbb megfejtés!!

melyet még a római szent zsinat sem lett volna képes megfejteni, az infallibilitás előtt.

A kérdés ez: Hát kedves kis leányaim! tudjátok-e mi különbség van Szent János és Nagy János közt? tudjátok-e no?

Kis leányok: (egyhangulag.) Nem tudjuk főtisztelendő uram.

No ha nem tudjátok, majd megmondom én.

A felelet ez: Hát az a külömbség, kis leányaim! hogy szent János Szent János, Nagy János pedig csak Nagy János.

Hogy ezen fontos kérdést az iskolás kis leánykák előtt egy catechisatió alkalmával Makutyi páter főtisztelendősége*) fejtette meg, hitelesen bizonyitom.

Sebeczki, tyukprokator m. p.

*) Bizony megis érdemlené Makutyi ő atyasága, hogy a miért a bölcsèség kövét feltalálta, megválasztassék a tudós akademia levelező tagjának. Ezennel proponálja Ludas Matyi.

Fehérvár és Róma

klerikalis ballada.

Pater Makutyi hátán zongorázza : Janitor.

Fehérvártól messzire van-e Róma
Kérdezik?
Hogy a püspök Fehérvárra haza nem
Érkezik?
Messze biz az atyámfia! épen mint
A pokol :
Melynek Simor kapuján túl, nem igen
Vándorol.
Jekelfalussy a püspök, hogy oda
Belépett :
Az ördögök megmarasztották mint jó
Vendéget.
Plane! nem is nagyon kérték, maradjon
Ott náluk.
Tetszik tudni, mai nap már roszul áll
Konyhájuk.
De a püspök nem tágitott se akkor
Se később ;
Különben sem igen fénylő agyában
Setét lőn.
Vendége lett a római pápának
Erövel,
Nem vontatnák onnét ki őt kilencz ló-
Erövel.
Péterfillér se tudja már az utat
Rómába.
Nem csoda! hisz az ördögnek kilátszik
Lólába.
Kirukkolt a szt. atya is erszénye
Titkával :
„Im nézd fiam nincs egy fitying a láda
Fiában.
Hozz magadnak Fehérvárról Lónyai
Piczulát,
Mert különben leeheted hátadról
A csuhád.“
És a püspök Fehérvárra Hirnököt
Menesztett
Hogy hozza el a cassáját s az arany
Keresztet.
Fehérvár és Róma között csekély a
Különbség ;
Mindegyiknek szt. atyája várja, hogy :
Kiöntsék.
Fehérvári páter mégis ostobább
Amannál ;
Stinkadóreszt szi a mikor szihatna
Havannáht.
De gondolja, csakhogy egyszer ment vagyok
Töletek ;
S a pápának kedvem szerint nyakába
Dölhetek.
Utánna irt kormányunk is eléggé
Hallhatón,
Dé ő keme azt mondta rá : ebura
A fakó.

Alázatos izenet

Páter Makutyi ő atyaságához.

Miután az a jezsovita hitü Z . . . tyukprókátor főtisztelendőségednek egy mult alkalommali — ex stomacho ventre — hasból mondott predikátziojára azt mondá: no ilyen vadat még a csatkai remete *se beszélt, midön a kálvárián elmondá, hogy az oroszlányok hogyan estek elötte térdre, mikor Jeruzsálembenjárt“ — nem mehetvén el az idén személyesen, a nagyböjti szent napokra terjeszteni a buzgóságot s a hivek adakozó lelkétöl öszveszedni a 10 krajczárosokat, a legnagyobb alázatossággal azt izenem főtisztelendö atyaságodnak: örizkedjék attól a jezsuita hitü Z . . . prókátortól, mert az csinálja a legtöbb farizeusságot és alattomosságot.* **A csatkai remete.**

* Ezen izenet a „Magyar Állam“ szerkesztőségétöl küldetett hozzánk, mint legilletékesebb helyre. Matyi.

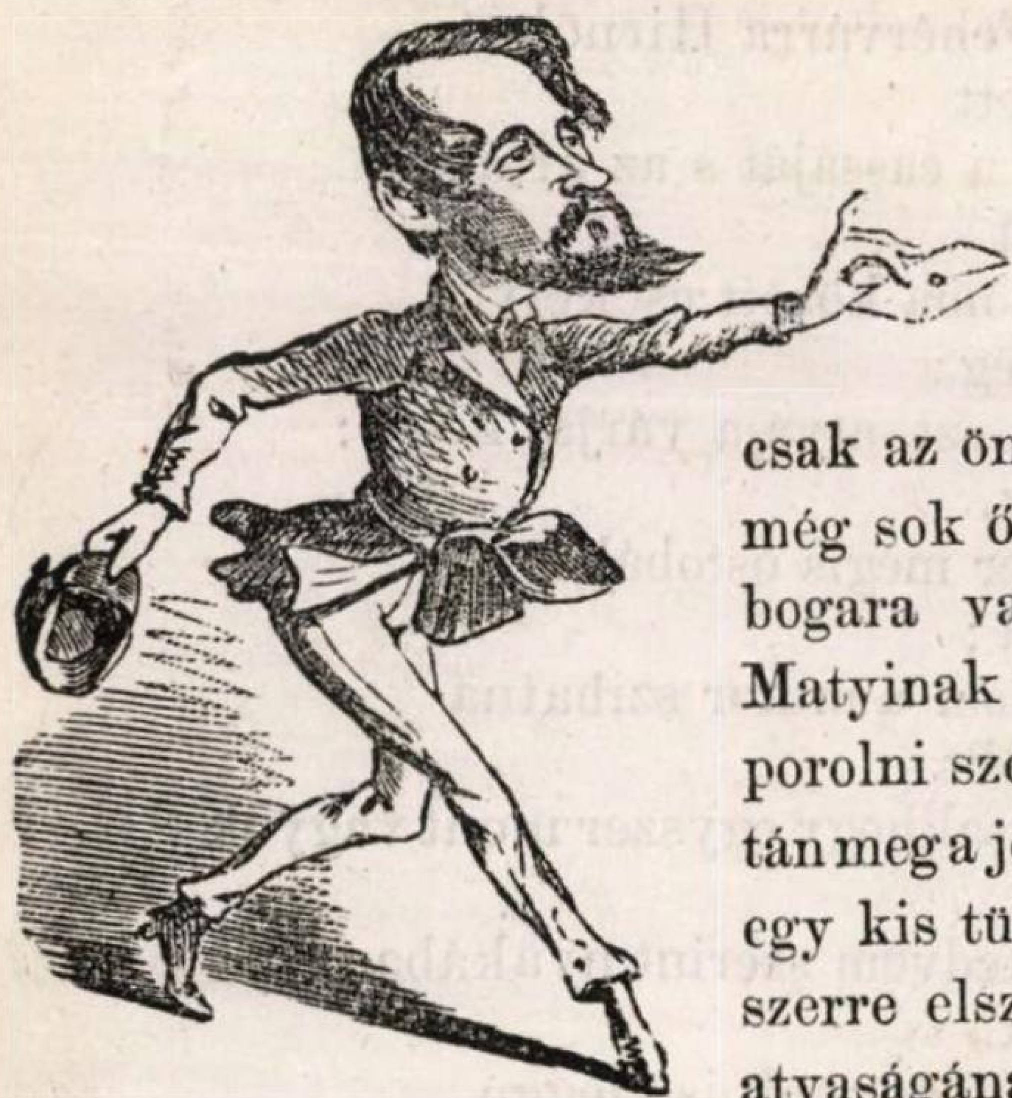
Mihály. Ugyan szomszéd! mit akar gróf Zichy Ferdinand ő méltósága, hogy a Ghyczy Kálmán uram congressusi interpellatiójára ő felelt, nem Pauler.

Iczig: Mit akar, hallja khend? Hát a Pauler tárczáját.

Mihály: No szomszéd! Andrássy ugyan megjárja; még kisütik, hogy nem is magyar, nem is horvát, nem is tót, hanem orosz.

Iczig: Az még nem nagy baj, Mihály gazda! de az már igazán baj ám, ha némely emberről azt beszélik, hogy — oroz.

Zsiga pósta.

A Dunaföldvári t. cz. előfizetőknek: Legyenek szivesek csak a sorára várni, nemcsak az önök Makutyija, hanem még sok ő hozzá hasonló csudabogara van az istennek és a Matyinak, kiket mind kikell porolni szépen egymásután; aztán meg a jónak is sok a soka, csak egy kis türelem! Ha most egyszerre elszámlálnók Makutyi ő atyaságának számtalan — az elszámláltakhoz hasonló — bokros érdemeit, még megérnénk, hogy épen mi lennénk az eszköz részére a kanonoksághoz; ugy is — mint halljuk — a pécsi püspöknél már conferentia tartatott ő Makutyiságára vonatkozólag, — a Ludas Matyi által közlött több rendbeli népszerü predikátziók s az iskolás lányok előtt tartott catechizátziók felől, mely mély bölcseségre mutató jelek miatt, aligha be nem teszik ő nagyságát, mint multkor a tehenese mondá, a hizlalóba, s akkor csakugyan megérdemeljük, mire U . . ügyvéd ur biztatá a pátert, hogy fizessen elő legalább 10 példány Ludas Matyira, s miután Zári prokátor szerint a páternek igen jó szive van, nem is hiszszük, hogy csupa háládatosságból legalább egy pár példányra nem fizetett elő álnév alatt. Különben pedig hát: **Boldog husvéti szent ünneplést kivár, ugy Makutyi páternek, ugy a dunaföldvári előfizetőknek, mint az öszves prenumeránsainak.**

Ludas Matyi.

Ludas Matyi okmánytára.

Orvosi bizonyitvány.

Minden káptalanbeli marhát megvizsgálván, azokat egészségeseknek találtam; taknyos egy sincs köztük.

N. N.
biharmegyei állatorvos.

Rosz vers

Borsszem Jankó jövő számából Jókay parókájához.

Fejeden van tehát Mórka!
A szőke fürtü paróka?
Ezután még nagyobb leszel;
Ha arra cylindert teszel.
Szerencséd, hozzánk közel jársz —
Söt néha napján gratulálsz . .
Nem tudom, ki nagyobb róka? . .
Te, én, avagy a paróka!!

Tökszem Jankó.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. szám.